

Dz.U. 2017 poz. 2371**USTAWA**

z dnia 8 grudnia 2017 r.

o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2018¹⁾

Art. 1. W roku 2018 środki, o których mowa w:

- 1) art. 70a ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2017 r. poz. 1189 i 2203), przeznaczone na wsparcie na obszarze województwa doskonalenia zawodowego nauczycieli wyodrębnia się w budżetach wojewodów w łącznej wysokości do 5000 średnich wynagrodzeń nauczyciela stażysty ustalonego w oparciu o kwotę bazową, o której mowa w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, obowiązującą w dniu 1 stycznia 2018 r.;
- 2) art. 70a ust. 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, przeznaczone na realizację ogólnokrajowych zadań w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli wyodrębnia się w budżecie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w łącznej wysokości do 5000 średnich wynagrodzeń nauczyciela stażysty ustalonego w oparciu o kwotę bazową, o której mowa w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, obowiązującą w dniu 1 stycznia 2018 r.

Art. 2. W roku 2018 środki wyodrębniane w budżetach wojewodów i w budżecie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania na specjalny fundusz na nagrody dla nauczycieli za ich osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustala się w oparciu o średnie wynagrodzenie nauczyciela stażysty wyliczone na podstawie kwoty bazowej, o której mowa w art. 30 ust. 3 ustawy – Karta Nauczyciela, obowiązującej w dniu 1 stycznia 2018 r.

Art. 3. W roku 2018 do ustalania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, stosuje się kwotę bazową obowiązującą w dniu 1 stycznia 2012 r.

Art. 4. W roku 2018 odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, o którym mowa w art. 157 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183 i 2201), tworzy się w wysokości nie większej niż 6,5% planowanych przez uczelnię rocznych wynagrodzeń osobowych w 2013 r., przy czym wysokość odpisu przypadająca na jednego zatrudnionego nie może być mniejsza niż wysokość odpisu ustalona na zasadach określonych w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2191).

Art. 5. W roku 2018 fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2225), tworzy się z odpisu w wysokości 0,6% środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. (Dz. U. poz. 273) na emerytury i renty.

Art. 6. 1. W roku 2018 fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 1a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708 i 2270 oraz z 2017 r. poz. 38, 715, 1321 i 1386), tworzy się z odpisu w wysokości 0,5% środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. na emerytury i renty, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W roku 2018 odpis na fundusz socjalny dla byłych funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, byłych funkcjonariuszy Służby Celnej, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz dla członków ich rodzin tworzy się w wysokości 0,5% środków planowanych na emerytury i renty w roku 2018 dla tych osób.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, ustawę z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie oraz ustawę z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.

Art. 7. 1. Wielkość wynagrodzeń, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077), nie może przekroczyć w roku 2018 wielkości wynagrodzeń zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2017 z dnia 16 grudnia 2016 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 108 i 2162) albo wynikających z planów finansowych na rok 2017, w przypadku gdy nie są one ujmowane w ustawie budżetowej, z zastrzeżeniem ust. 2, w następujących jednostkach sektora finansów publicznych:

- 1) urzędach organów władzy państwowej, kontroli, ochrony prawa, sądach i trybunałach wymienionych w art. 139 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem wynagrodzeń sędziów, prokuratorów, asesorów i referendarzy sądowych, z tym że w części 14 – Rzecznik Praw Dziecka nie wlicza się do wynagrodzeń wynagrodzenia przysługującego Rzecznikowi Praw Dziecka po upływie kadencji przez okres 3 miesięcy zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1998);
- 2) Narodowym Funduszu Zdrowia;
- 3) Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostkach organizacyjnych, z wyłączeniem instytutów naukowych;
- 4) państwowych instytucjach kultury.

2. Do wielkości wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się wynagrodzeń:

- 1) przyznanych z rezerw celowych;
- 2) wynikających ze wzrostu dodatkowego wynagrodzenia rocznego, o którym mowa w ustawie z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2217);
- 3) związanych z utworzeniem w roku 2018 nowych etatów:
 - a) w części 02 – Kancelaria Sejmu, w wysokości do 14 310 tys. zł,
 - b) w części 05 – Naczelny Sąd Administracyjny, w wysokości 2 717 tys. zł,
 - c) w części 15 – Sądy powszechne, w wysokości 102 951 tys. zł, oraz podwyższeniem wynagrodzeń osobowych w grupie urzędników sądowych, asystentów sędziów, kuratorów zawodowych oraz innych pracowników, w wysokości 39 551 tys. zł;
- 4) w części 01 – Kancelaria Prezydenta RP, w wysokości 3 420 tys. zł;
- 5) w części 03 – Kancelaria Senatu, w wysokości 1 700 tys. zł;
- 6) w części 13 – Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, w wysokości 10 880 tys. zł.

3. Wielkość wynagrodzeń, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, nie może w roku 2018 przekroczyć wielkości wynagrodzeń ustalonych w planach finansowych ujętych w projekcie ustawy budżetowej na rok 2018 przedłożonym Sejmowi, w następujących jednostkach sektora finansów publicznych:

- 1) agencjach wykonawczych;
- 2) instytucjach gospodarki budżetowej;
- 3) państwowych funduszach celowych;
- 4) Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i funduszach zarządzanych przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 5) innych państwowych osobach prawnych należących do sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4. W przypadku zmiany formy organizacyjno-prawnej jednostki lub podmiotu prawnego, o których mowa w ust. 1 i 3, wielkość wynagrodzeń w roku 2018 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2017.

5. W przypadku gdy:

- 1) zrealizowano przychody wyższe od prognozowanych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej oraz
- 2) zwiększenie wynagrodzeń nie spowoduje zwiększenia dotacji z budżetu państwa, zwiększenia planowanego stanu zobowiązań, pogorszenia planowanego wyniku finansowego oraz obniżenia planowanej wpłaty do budżetu państwa, oraz
- 3) zwiększenie wynagrodzeń nie będzie miało skutków finansowych na kolejne lata, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2

– minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń w jednostkach sektorach finansów publicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 oraz w ust. 3, wyłącznie z przychodów uzyskanych z prowadzonej działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 6.

6. Zgodę, o której mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw finansów publicznych wyraża w drodze rozporządzenia, uwzględniając stan finansów publicznych państwa oraz konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń w jednostce powstałej w wyniku przekształcenia jednostki sektora finansów publicznych z pominięciem ograniczeń, o których mowa w ust. 1 i 3, w przypadku przeniesienia zadań z innej jednostki sektora finansów publicznych, nie więcej niż o kwotę zmniejszenia wielkości wynagrodzeń w jednostce, z której przeniesiono zadanie, uwzględniając konieczność prawidłowej realizacji zadań publicznych.

Art. 8. 1. Wielkość wynagrodzeń w podmiotach, o których mowa w art. 7 ust. 1, finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w roku 2018 może przekroczyć wielkość wynagrodzeń finansowanych z udziałem tych środków, zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2017 z dnia 16 grudnia 2016 r. albo wynikających z planów finansowych na rok 2017, w przypadku gdy plany te nie są ujmowane w ustawie budżetowej, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków, zaś w części współfinansowania krajowego jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia są finansowane w wysokości co najmniej 70%, a w przypadku Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 – co najmniej 63%, ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Przepis art. 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Wielkość wynagrodzeń w podmiotach, o których mowa w art. 7 ust. 3, finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, lub finansowanych z przychodów, których źródłem jest odpłatne wykonywanie zadań związanych z realizacją przez organ założycielski projektu finansowanego z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w roku 2018 może przekroczyć wielkość wynagrodzeń ustalonych w planach finansowych ujętych w projekcie ustawy budżetowej na rok 2018 przedłożonym Sejmowi albo wynikających z planów finansowych na rok 2018, w przypadku gdy plany te nie są ujmowane w ustawie budżetowej, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków, zaś w części współfinansowania krajowego jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia lub projekt realizowany przez organ założycielski są finansowane w wysokości co najmniej 70%, a w przypadku Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 – co najmniej 63%, ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Przepis art. 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Wielkość wynagrodzeń w agencji płatniczej dla Wspólnej Polityki Rolnej w roku 2018 może przekroczyć wielkość wynagrodzeń, o której mowa w art. 7 ust. 3, jeżeli wynika to z konieczności zapewnienia obsługi informatyczno-administracyjnej nowych zadań w zakresie Wspólnej Polityki Rolnej.

4. Zwiększenie wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 1 i 2, wynikające z nowych zobowiązań zaciągniętych w roku 2018, nie może powodować skutków finansowych na lata następane.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń niezależnie od ograniczeń, o których mowa w ust. 1–4, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 9. Przez wynagrodzenia, o których mowa w art. 7 i art. 8, rozumie się wydatki pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze, wypłacane sędziom, prokuratorom, posłom, senatorom oraz pracownikom zatrudnionym na podstawie stosunku pracy, z wyjątkiem osób kierujących w rozumieniu ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1222), zaliczone – według zasad statystyki zatrudnienia i wynagrodzeń określonych przez Główny Urząd Statystyczny – do „wynagrodzeń bez wypłat z zysku”.

Art. 10. Podwyższenie wynagrodzeń dla nauczycieli w związku z kwotą bazową, o której mowa w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, obowiązującą od dnia 1 kwietnia 2018 r. następuje nie później niż do dnia 30 kwietnia 2018 r., z wyrównaniem od dnia 1 kwietnia 2018 r.

Art. 11. W roku 2018 specjalizacja, o której mowa w art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, 1579 i 2020), jest dofinansowywana przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 1543), zwanego dalej „Funduszem Pracy”.

Art. 12. 1. W roku 2018 minister właściwy do spraw pracy na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw zdrowia przekazuje, na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia, środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem w roku 2018 na:

- 1) staże podyplomowe wraz z kosztem obsługi określonym w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentystry, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentystry;
- 2) specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarki i położnej.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności tryb przekazywania środków oraz sposób ich rozliczenia.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia przekazuje na podstawie zawartych umów środki, o których mowa w ust. 1:

- 1) marszałkom województw;
- 2) wojewodom;
- 3) podmiotom prowadzącym szkolenie specjalizacyjne, o których mowa w art. 16h ust. 1 oraz art. 16k ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2017 r. poz. 125 i 767);
- 4) organizatorom kształcenia, o których mowa w art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.

Art. 13. W roku 2018 dysponent Funduszu Pracy nie może dokonywać, bez zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych, przesunięć wydatków przewidzianych w planie Funduszu Pracy, realizowanych w ramach środków Unii Europejskiej w celu ich przeniesienia na zadania realizowane bez udziału środków europejskich.

Art. 14. W roku 2018 środki Funduszu Pracy, o których mowa w art. 109 ust. 2d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przeznaczone na finansowanie zadań realizowanych w ramach Krajowego Funduszu Szkoleniowego są określone w kwocie 105 608 tys. zł.

Art. 15. 1. W roku 2018 zasiłki przedemerytalne, świadczenia przedemerytalne oraz zasiłki pogrzebowe wraz z kosztami ich obsługi, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 54 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, są finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1256 oraz z 2017 r. poz. 1557).

2. W roku 2018 minister właściwy do spraw pracy, na podstawie umowy zawartej z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na finansowanie zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych wraz z kosztami ich obsługi w terminie umożliwiającym wypłatę świadczeń.

3. W roku 2018 nie stosuje się przepisu art. 21a ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy w zakresie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 16. 1. W roku 2018 środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej niebędące przychodami, o których mowa w art. 401 ust. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.²⁾), oraz niebędące wpływami pochodzącymi ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji gromadzonymi na Rachunku klimatycznym, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999), przeznacza się także na dokonywanie wpłat składek z tytułu członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w:

- 1) Europejskiej Agencji Kosmicznej, w części przypadającej do sfinansowania przez ministra właściwego do spraw środowiska – w wysokości 25 000 tys. zł;
- 2) Europejskiej Organizacji Eksploatacji Satelitów Meteorologicznych (EUMETSAT), w części przypadającej do sfinansowania przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej – w wysokości 44 567 tys. zł.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, przeznaczone dla państwowej jednostki budżetowej na realizację zadań wymienionych w tym przepisie są przekazywane tej jednostce zgodnie z art. 410c ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 17. 1. W roku 2018 wydatki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w art. 86 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471, z późn. zm.³⁾), do kwoty 20 000 tys. zł mogą być przeznaczone także na dofinansowanie zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania dofinansowania zadań, o których mowa w ust. 1, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków, uwzględniając racjonalność i ciągłość finansowania zadań.

Art. 18. 1. W roku 2018 zwiększa się o kwotę 40 000 tys. zł finansowanie zadań z zakresu zdrowia publicznego służących realizacji celów operacyjnych oraz zadań koordynacyjnych, ewaluacyjnych i badawczych ze środków Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych, o którym mowa w art. 88 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Do finansowania tych zadań stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2237), z wyłączeniem art. 14 ust. 5 tej ustawy.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888, 1999, 2056, 2180 i 2290.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 88, 379, 1089 i 1909.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia dostosuje, sporządzany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, harmonogram pracy na rok 2018 w terminie do dnia 28 lutego 2018 r.

Art. 19. 1. W roku 2018 finansowanie realizacji przedsięwzięć, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020” (Dz. U. poz. 2176), do kwoty 100 000 tys. zł następuje ze środków Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, o których mowa w art. 43 § 7 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 665, 666, 768, 1452 i 2217).

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Centralnego Zarządu Służby Więziennej.

3. Centralny Zarząd Służby Więziennej może przekazać środki, o których mowa w ust. 1, na wyodrębnione rachunki bankowe jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, na realizację przedsięwzięć, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020”.

Art. 20. 1. W roku 2018 finansowanie realizacji przedsięwzięć, o których mowa w art. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu w latach 2017–2020” (Dz. U. poz. 2140), następuje w ramach wydatków, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1716, z 2016 r. poz. 2260 oraz z 2017 r. poz. 2018), w kwocie 395 688 tys. zł.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, ujmuje się w rezerwie celowej budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 21. W roku 2018 przedsięwzięcia związane z zapobieganiem negatywnym skutkom deficytu pilotów w Śmigłowej Służbie Ratownictwa Medycznego (HEMS) oraz modernizacja samolotowego zespołu transportowego w Lotniczym Pogotowiu Ratunkowym w Warszawie są finansowane w ramach wydatków, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, do kwoty 39 600 tys. zł.

Art. 22. 1. W roku 2018 koszty związane z zatrudnieniem części pracowników obsługujących Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej są pokrywane z budżetu państwa w wysokości 1 292 tys. zł.

2. Środki Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej stanowiące równowartość kosztów, o których mowa w ust. 1, są odprowadzane na rachunek dochodów budżetu państwa.

Art. 23. W roku 2018 nie stosuje się przepisu art. 37a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, 624 i 2290).

Art. 24. Przepisu art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się do ustawy budżetowej na rok 2018 w odniesieniu do wydatków w ramach Wspólnej Polityki Rolnej.

Art. 25. W roku 2018 do rezerwy utworzonej na podstawie art. 140 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się ograniczeń wskazanych w tym przepisie.

Art. 26. W roku 2018 nie stosuje się art. 156 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 27. Z dniem wejścia w życie ustawy umarza się pożyczki udzielone Funduszowi Ubezpieczeń Społecznych z budżetu państwa w latach 2014–2016, których termin spłaty upływa 31 marca 2019 r.

Art. 28. W roku 2018 podstawę wymiaru, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 11 ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami (Dz. U. z 2017 r. poz. 2190), stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2016 r.

Art. 29. W roku 2018 w celu wykonania przepisów art. 94 ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częścią budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a częścią budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikających z ustawy budżetowej.

Art. 30. W ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2191) po art. 5f dodaje się art. 5g w brzmieniu:

„Art. 5g. W 2018 r. przez przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej, o którym mowa w art. 5 ust. 2, należy rozumieć przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2012 r. ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 5 ust. 7.”

Art. 31. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2017 r. poz. 125 i 767) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 po ust. 4i dodaje się ust. 4j w brzmieniu:

„4j. W roku 2018 środki przeznaczone na sfinansowanie stażu podyplomowego, o którym mowa w ust. 4, wraz z kosztem obsługi określonym przepisami, przekazuje marszałkowi województwa minister właściwy do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

2) w art. 16j po ust. 1f dodaje się ust. 1g w brzmieniu:

„1g. W roku 2018 rezydentura jest finansowana przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

3) w art. 16k po ust. 1f dodaje się ust. 1g w brzmieniu:

„1g. W roku 2018 szkolenie specjalizacyjne jest dofinansowywane przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1222) po art. 29f dodaje się art. 29g w brzmieniu:

„Art. 29g. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2016 r. stanowi w 2018 r. podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 8.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 1543) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 108:

a) po ust. 1fc dodaje się ust. 1fd w brzmieniu:

„1fd. Ze środków Funduszu Pracy w 2018 r. są finansowane:

- 1) staże podyplomowe wraz z kosztem obsługi określonym w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentystry, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentystry;
- 2) specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarki i położnej.”,

b) ust. 1j otrzymuje brzmienie:

„1j. Ze środków Funduszu Pracy w latach 2016–2018 są finansowane koszty, o których mowa w art. 150f i art. 150g.”;

2) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108a. 1. W celu wsparcia samorządów powiatów w uzyskiwaniu lepszej efektywności działań na rzecz aktywizacji bezrobotnych minister właściwy do spraw pracy przekazuje w roku 2018 samorządom powiatów środki Funduszu Pracy na finansowanie kosztów określonych w ust. 2, 3 i 7.

2. W roku 2018 na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń zasadniczych, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych, oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowego urzędu pracy, w szczególności pełniących funkcje doradców klienta, przeznacza się środki w wysokości 6% kwoty środków ustalonej w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2018 na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, pomniejszonej o kwotę środków stanowiącą rezerwę dysponenta Funduszu Pracy.

3. W roku 2018 na finansowanie kosztów nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowego urzędu pracy, w szczególności pełniących funkcje doradców klienta oraz zajmujących stanowiska kierownicze, przeznacza się środki w wysokości 2% kwoty środków ustalonej w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2018 na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, pomniejszonej o kwotę środków stanowiącą rezerwę dysponenta Funduszu Pracy.

4. Środki, o których mowa w ust. 2 i 3, są przekazywane w wysokości proporcjonalnej do udziału powiatowego urzędu pracy w wydatkach ogółem w skali kraju poniesionych w roku 2016 z Funduszu Pracy na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia wykazanych w informacji uzyskanej na podstawie badań statystycznych prowadzonych wspólnie przez ministra właściwego do spraw pracy i Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego zgodnie z przepisami o statystyce publicznej.

5. Kwota środków, o której mowa w ust. 2, jest przekazywana samorządom powiatów w okresach miesięcznych, w wysokości 1/12 kwoty ustalonej na rok 2018.

6. Kwota środków, o której mowa w ust. 3, jest przekazywana na wniosek starosty po spełnieniu przez powiatowy urząd pracy łącznie następujących warunków:

- 1) osiągnięciu za rok 2017 wskaźnika efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o którym mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2 lit. b, na poziomie wyższym niż średnia wartość wskaźnika efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskana we wszystkich powiatowych urządach pracy;
- 2) osiągnięciu za rok 2017 wskaźnika efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o którym mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2 lit. c, na poziomie niższym niż średnia wartość wskaźnika efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskana we wszystkich powiatowych urządach pracy.

7. Kwota środków, o której mowa w ust. 3, nieprzekazana samorządom powiatów w związku z niespełnieniem warunków, o których mowa w ust. 6, pozostaje w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy z przeznaczeniem dla samorządów powiatów na finansowanie kosztów nagród specjalnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, które uzyskują najlepsze wskaźniki efektywności, o których mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2, oraz na finansowanie zadań określonych w ustawie.

8. Środki, o których mowa w ust. 2, 3 i 7, niewykorzystane do dnia 31 grudnia 2018 r., podlegają zwrotowi na rachunek dysponenta Funduszu Pracy do dnia 31 stycznia 2019 r.

9. Przekazane samorządom powiatów kwoty środków, o których mowa w ust. 2, 3 i 7, stanowią dochód powiatu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1453, 2203 i 2260).”;

- 3) w art. 109 po ust. 2n dodaje się ust. 2o i 2p w brzmieniu:

„2o. W roku 2018 w kwocie środków Funduszu Pracy określonej w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2018, jaka może być wydatkowana na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, minister właściwy do spraw pracy ustala na finansowanie zadań realizowanych w województwie kwoty środków (limity) Funduszu Pracy w wysokości odpowiadającej sumie kwot środków przeznaczonych na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego i kwot środków przeznaczonych na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, ustalonych według algorytmu, o którym mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 2p.

2p. Do ustalenia według algorytmu kwot środków (limitów) Funduszu Pracy przeznaczonych na realizację w województwie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w ust. 2o, przyjmuje się kwotę środków w wysokości odpowiadającej różnicy między kwotą środków określoną w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2018, jaka może być wydatkowana na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej a kwotą środków w wysokości odpowiadającej 10% rezerwie, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 11, będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy oraz kwotą środków przeznaczonych na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego.”;

- 4) po art. 150g dodaje się art. 150h w brzmieniu:

„Art. 150h. 1. W roku 2018 nie stosuje się przepisu art. 150g ust. 4, 13 i 14.

2. Starosta, do dnia 31 stycznia 2018 r., informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwocie środków Funduszu Pracy niezaangażowanych w umowy, o których mowa w art. 150f, zawarte do dnia 31 grudnia 2017 r.

3. Starosta, do dnia 31 października 2018 r., informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwocie środków zaangażowanych w umowy realizowane w roku 2018 i niewykorzystanych na finansowanie zadania, o którym mowa w art. 150f.

4. Minister właściwy do spraw pracy z dokonanych zmniejszeń limitów środków na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, zasila rezerwę określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 109 ust. 11, dokonując stosownych zmian w planie finansowym Funduszu Pracy.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 78:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie regularnego przewozu osób w krajowym transporcie drogowym, kolejowym, innym szynowym, linowym, linowo-terenowym, morskim i w żegludze śródlądowej mogą ją nadal wykonywać na podstawie posiadanych uprawnień, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2018 r.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym, których termin ważności upływa w dniu 31 grudnia 2017 r., wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2018 r.”;

- 2) użyte w art. 79 w ust. 1 i 2, w art. 80, w art. 82 w ust. 2 oraz w art. 87 w ust. 1 i 3 wyrazy „31 grudnia 2017 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2018 r.”;
- 3) użyte w art. 81, w art. 85 w ust. 2 oraz w art. 90 wyrazy „1 stycznia 2018 r.” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2019 r.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240) w art. 88 w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) 2018 – 3 200,00 tys. zł.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2237) w art. 29:

- 1) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) 2018 – 40,7 mln zł, w tym 0,7 mln zł w budżetach wojewodów;”;
- 2) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) 2018 – 100 mln zł.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. poz. 1082 i 1984) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Do dnia 15 czerwca 2019 r. środki Funduszu Odszkodowawczego, o którym mowa w art. 50a ustawy zmienianej w art. 1, na wypłatę odszkodowań za szkody, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyrządzone na obszarach obwodów łowieckich, z wyjątkiem szkód wyrządzonych przez zwierzęta łowne, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, objęte całoroczną ochroną, oraz na pokrycie kosztów związanych z realizacją zadań w zakresie tych szkód będą pochodziły z dotacji z budżetu państwa.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2 w zakresie art. 46b ust. 4 w zakresie dotyczącym wpisu na listę rzeczoznawców prowadzoną przez izbę rolniczą oraz art. 1 pkt 2 w zakresie art. 46b ust. 5–9, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. poz. 1909) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowania ustawy na lata 2017–2026 wyniesie 65 660 000 zł, z tym że w roku:

- 1) 2017 – 1 580 000 zł;
- 2) 2018 – 33 600 000 zł;
- 3) 2019 – 3 700 000 zł;
- 4) 2020 – 3 820 000 zł;
- 5) 2021 – 3 850 000 zł;
- 6) 2022 – 3 760 000 zł;
- 7) 2023 – 3 780 000 zł;
- 8) 2024 – 3 800 000 zł;
- 9) 2025 – 3 930 000 zł;
- 10) 2026 – 3 840 000 zł.”.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*